

W y r o k

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17. października 49

Sąd Apelacyjny w Krakowie w Wydziale Karnym na posiedzeniu jawnym
w składzie następującym :

Przewodniczący : S.S.A. Dr Wł. Łaba

S.S.A. Dr J. Ostrenga

Sędziowie : S.S.A. Dr St. Gronowski

Wiceprokurator S.A. J. Jasiński

Protokółant : apl. K. Klimczyk

po rozpoznaniu w dniu 17. października 1949 - sprawy :

O t t o n a B r o s m a n n a

oskarżonego z art. 1 dekretu z dnia 31. sierpnia 1944

z powodu rewizji, założonej przez oskarżonego, od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 12. lipca 1949 Nr. VII.K. 444/48 (218/48) :

Na zasadzie art. 395, 408 § 1 kpk zaskarżony wyrok uchyla i temuż Sądowi sprawę do ponownego rozpoznania przekazuje.

U z a s a d n i e n i e

Oskarżony Otto Brosmann zarzucił w rewizji :

a) obrazę z art. 329 , 347 § 1 kpk polegającą na tem , że Sąd Okręgowy nie rozważył całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej - nie wziął pod rozwagę ujawnionych pism Żydowskiego Instytutu Historycznego i Związku b. Więźniów Politycznych, których to pism treść mogła by przekonać Sąd o niewinności oskarżonego.

b) błędną ocenę okoliczności faktycznych przyjętych za podstawę wyroku a polegającą na tym, że Sąd I. inst. przyjął zeznania świadków Arona Mozeša i Henocha Warszawczyka za prawdziwe mimo, że świadkowie ci nie przebywali w podobozie koncentracyjnym w Jaworznie w czasie kiedy oskarżony pełnił w tym podobozie funkcje komendanta kompanii wartowniczej - że więc świadkowie ci, którym nie okazano oskarżonego ani ich z nim nie skonfrontowano mylą się co do osoby oskarżonego i że za tym ocena

zeznań tych świadków obciążających oskarżonego jest błędna.

Oba zarzuty rewizyjne są słuszne.

Sąd Okręgowy nie rozważył ujawnionych na rozprawie i w pismach Żydowskiego Instytutu Historycznego i Związku b. Więźniów Politycznych, które mogą mieć wpływ na ocenę winy oskarżonego.

W sentencji zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy przyjął, że oskarżony Brosmann dopuścił się przypisanych mu z art. 1, 2 dekretu z dnia 31.8.1944 zbrodni na terenie obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu w Blockhammer i Monowicach mimo, że w tej materii nie przeprowadził żadnych dowodów. Sąd nie uzasadnił na jakiej podstawie fakty te uznał za udowodnione przez co dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego z art. 329 i 347 kpk.

Sąd Okręgowy przyjął i ustalił, że oskarżony Otto Brosmann pełnił funkcje komendanta kompanii wartowniczej w podoboże koncentracyjnym w Jaworznie w czasie od 30 sierpnia 1943 do 14. marca 1944. Na podstawie zaś odczytanych zeznań świadków Arona Mozes i Henocha Warszawczyka przyjął i ustalił, że oskarżony Brosmann na oczach ich i w obecności tych świadków przebywających w podoboże koncentracyjnym w Jaworznie dopuścił się przypisanych mu zbrodni z art. 1, 2 dekretu z dnia 31. sierpnia 1944. Nie rozważył jednak Sąd stwierdzonych przez tych świadków okoliczności, że świadkowie ~~z~~ ci osadzeni zostali w podoboże koncentracyjnym w Jaworznie po dniu 14. marca 1944, bo Aron Mozes z końcem maja 1944 a Henoch Warszawczyk w lipcu 1944 a więc w czasie kiedy oskarżonego w podoboże tym już nie było.

Sąd nie wziął pod uwagę możliwości pomyłki tych świadków co do tożsamości oskarżonego, który świadkom nie był ani okazany ani z nimi konfrontowany.

Sąd nie rozważył również czy w tym stanie rzeczy rozpoznanie oskarżonego przez świadków Mozesa Arona i Warszawczyka jedynie z fotografii nie powinno budzić wątpliwości co do tożsamości oskarżonego.

Wobec tego, że przytoczone uchybienia procesowe i błąd w ocenie

okoliczności faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mogą mieć wpływ na treść wyroku - wyrok ten ulega uchyleniu.

350 ~~222~~

~~225~~

Steen

Alm

Wynok. wst. do Prob. 4.0 wh
kr. 7/xi. 49
50

мыслом мынок. 5. Ap.
опр. аом! Ожиреновскии.

7. XI. 49. *Finlay*